Pregrada
6. studeni 2012.
Utorak, 10,00 h

Posljednji ispraćaj msgr. Vinka Gregura

Poštovana obitelji našega gospodina župnika Vinka Gregura,
Poštovano svećenstvo,
Drage pregračanke i pregračani,

Danas je za nas Pregračane izuzetno težak dan. Moramo se oprostiti s našim župnikom, velečasnim, monsinjorom i gospodinom Vinkom Gregurom koji je, iako bolestan, umro svima nama na veliko i neugodno iznenađenje i nevjericu. Velečasni je odbijao prihvatiti situaciju koja ga je snašla i hrabro joj se suprotstavljao. Volio je i cijenio život. Stoga smo mi svi vjerovali da se neće dogoditi ovo što danas proživljavamo ili da se neće dogoditi bar tako brzo. Potajno smo se nadali i molili se za župnika. Međutim, iza naših molitvi za njegovo zdravlje skrivao se i strah za nas, za sve naše, jer živjeti s njim bilo je lijepo i sigurno. Misli da to možda više neće biti tako, bile su nam strane i neprihvatljive.

Velečasni Vinko bio je s nama nepunih 8 godina, a iza sebe ostavlja tragove koje bi mogli vezati za više života ili pak za živote više ljudi. Došao je iz župe u kojoj je bio uspješan. Uspješan na način da je izgradio i materijalna i duhovna dobra. Osim lijepe crkvene zgrade, iza njega su tada ostali župljani s neopisivo puno poštovanja prema njemu, s puno ljubavi i privrženosti. U godinama koje su uslijedile svu svoju energiju i snagu podario je nama, podario je Pregradi. Naš je grad pretvorio u veliko gradilište. Pokrenuo je obnovu grada uređujući zgradu crkve, naših kapelica, župnog dvora, pastoralnog centra i time nas učio kako treba cijeniti i ovozemaljski život, cijeniti ga kao dar Božji jer on to uistinu i jest. Veća, jača i dublja njegova obnova dotaknula je srce i dom svakoga od nas. Učio nas je suradništvu, zajedništvu, toleranciji i beskompromisnoj borbi za dobro svoje obitelji i svojega grada. Svojim nas je životom i radom učio da kao nagrada za ljubav i poštovanje dolazi sigurnost i pripadanje. Svjesni tih vrijednosti koje nam je podario, još se teže od njega opraštamo.

Samo smo ljudi i danas imamo pravo na tugu. Ali, sutra, sutra ćemo živjeti ono čemu nas je naučio. Njemu u slavu nastavit ćemo graditi i zgrade i zajedništvo. Nećemo biti ni preplašeni ni nesigurni kao danas. Bit ćemo ponosni što smo dio svoga puta išli njegovim, svima ćemo svjedočiti što je činio za nas. Svjedočit ćemo da je velečasni Vinko u svom životu služio bližnjima, pomagao im, ljubio ih kao braću, trudio se biti pravedan. Svjedočit ćemo da je naš velečasni Vinko imao snove i da ih je živio.

Jednom je rečeno: čovječe pazi da ne ideš malen ispod zvijezda. Naš velečasni nije išao malen ispod zvijezda. On je bio zvijezda na pregradskom nebu koja će nam još dugo, dugo osvjetljavati put! Dragi naš velečasni Vinko, ostat ćeš zauvijek u našim mislima i našim srcima. Neka ti je laka ova hrvatska zemljica koju si volio.

Svim članovima Vaše cijenjene i tužne obitelji, kao i vama dragi pregračani, izražavam iskrenu i duboku sućut.

Vilmica Kapac, gradonačelnica grada Pregrade